

Full diocesà

21 de juny del 2020

p4 – Obert el Museu Episcopal i altres organismes diocesans

p8 – Recuperant la normalitat d'un curs ben diferent

Algunes persones
no donen res

Unes altres
només la meitat

A LA TEVA PROPERA DECLARACIÓ DE LA RENDA

millor²

Marca les dues caselles d'assignació solidària.
Donaràs l'1,4% dels teus impostos per ajudar a tots.

0,7% ☒ + ☒ 0,7% = 1,4%

Església Catòlica Finalitats socials

«No tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima»

Diumenge XII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jeremies

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: "Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguïu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell". Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.» (20,10-13)

Salm responsorial

Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.
(Salm 68)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.
(5,12-15)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats.

I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»
(10,26-33)

«Si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist»

Donar la cara per Crist

Joan Mir Tubau, prev.

«No tingueu por dels homes.» Jesús sap que no és pas fàcil parlar de Déu, anunciar el Regne de Déu. No ho va ser per a ell i no ho és per a nosaltres. El profeta Jeremies també ho sap per pròpia experiència: «Em sento amenaçat per tots costats.» En la tasca de missatger de la Paraula de Déu hi ha, ben cert, alegries i petites o grans «victòries», però no ens podem fer il·lusions: també trobarem incomprensió, travetes, potser persecució... I això ens pot atemorir, fer-nos arrossar davant les dificultats i... no gosar parlar de Déu,

Anunciar l'evangeli —també aquí, a casa nostra— demana coratge. Donar la cara per Crist, de vegades surt car. Però hem de tenir una immensa confiança: «El Senyor em fa costat», diu Jeremies. Déu és provident, amb nosaltres i fins amb els animalons més petits: «No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats.» Confiança, no ingenuïtat. Ens adrecem, sovint, a gent que està escarmentada (i potser escandalitzada!) per les nostres incoherències, que fan poc creïble tant el missatge com el nostre testimoniatge personal o comunitari. I, per tant, no ens hauria d'estranyat trobar fredor, indiferència, rebuig...

Jesús ens diu: «No tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima.» Per tant, només hem de tenir por d'allunyar-nos de Déu, que la nostra fe es marceixi o s'apagui. No tinguem por. Donem la cara per Crist, i fem-ho amb senzillesa i valentia.

La imatge

Reprenem l'evangeli de sant Mateu. Jesús instrueix sobre la missió els Dotze en rotllana a sota d'un arbre. Proclamaran a plena llum i des dels terrats, sense cap mena de por, allò que han sentit. El recompte dels cabells o la venda de pardals representa la confiança a l'hora de l'acció. «A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel.»

Recomanació als Apòstols (1886-96).
James Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

22 dilluns

— Sant Paulí de Nola
— Sant Joan Fischer
— Sant Tomas More
2Re 17,5-8.13-15a.18/Salm 59/
Mt 7,1-5

23 dimarts

— Santa Alícia
— Sant Zenon i Zenas
2Re 19,9b-11.14-21.31-35a.36/
Salm 47/Mt 7,6.12-14
Vigília Sant Joan: Jr 1,4-10/Salm
70/1Pe 1,8-12/Lc 1,5-17

24 dimecres

— El Naixement de Sant Joan Baptista
— Sant Simplicí
Is 49,1-6/Salm 138/Ac 13,22-26/
Lc 1,57-66.80.

25 dijous

— Sant Guillem
2Re 24,8-17/Salm 78/Mt 7,21-29

26 divendres

— Sant Pelai
— Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer
— Santa Perseveranda
2Re 25,1-12/Salm 136/Mt 8,1-4

27 dissabte

— Santa Victòria
— Sant Ciril d'Alexandria
Lm 2,2.10-14.18-19/Salm 73/
Mt 8,5-17

28 diumenge XIII de durant l'any/ Cicle A

— Santa Marcel·la
2Re 4,8-11.14-16a/Salm 88/Rm 6,3-
4.8-11/Mt 10,37-42

Obert el Museu Episcopal i altres organismes diocesans

També l'Arxiu i la Biblioteca Episcopal

El Museu Episcopal de Vic (MEV) va tornar a obrir les portes al públic el dissabte 30 de maig. Els professionals del MEV van treballar intensament per garantir les mesures de seguretat, higiene i salut per a visitants i professionals i preservar la bona conservació del seu fons d'art.

El protocol establert obligarà —entre altres— a reduir l'aforament, utilitzar la mascareta, entre altres.

També ja es pot visitar «Nord & Sud», que serà una de les poques exposicions internacionals que es podrà veure en els mesos vinents als museus catalans. La mostra s'ha prorrogat fins al 15 de setembre. El museu va haver de tancar les portes al públic el dissabte 14 de març després que es declarés l'estat d'alarma a causa del Covid-19.

Les mesures de seguretat, higiene i salut del MEV s'aniran adaptant en cada una de les fases de la desescalada, d'acord amb la Direcció General de Patrimoni Cultural de la Generalitat. En els punts d'atenció al públic s'han instal·lat mampares per a garantir la distància de seguretat i es prioritza el pagament amb targeta de crèdit.

En tractar-se d'un museu de nova construcció, el recorregut que fan els visitants té un únic sentit. Això farà

que no s'hagin de fer canvis en el recorregut de visita proposat. Només es reforçaran els senyals i es fomentarà l'ús de les escales.

Entre les activitats posposades hi ha la conferència «Els tresors de fusta. Els frontals medievals pintats de Noruega i Catalunya», de la conservadora i comissària Judit Verdguer, que s'havia de fer el 7 de maig; es farà el 9 de juliol a 2/4 de 7 de la tarda.

L'ABEV reobre portes amb totes les mesures de seguretat

L'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic (ABEV) torna a estar obert a la consulta, des del 8 de juny, amb totes les mesures de seguretat i protocols establerts davant el Covid-19. Per a controlar l'aforament s'ha de fer reserva prèvia a través del correu electrònic abev@abev.net

L'exposició internacional «Nord & Sud» es prorroga fins al 15 de setembre.

Càritas diocesana es mantingué oberta

Accions del bisbat en temps de pandèmia

Càritas Diocesana de Vic continuava treballant a través de les 40 Càritas parroquials, interparroquials i arxiprestals que atenen tot el bisbat, gestionades per 250 voluntaris d'emergència i 26 treballadors en actiu durant l'estat d'alarma per tal d'assegurar uns serveis bàsics als més vulnerables. Vint-i-una Càritas garantien la distribució d'aliments, en coordinació amb els serveis socials municipals.

Així mateix, també gestionà dos menjadors socials (al Seminari de Vic i amb distribució a domicili), també en coordinació amb serveis socials; una llar per a víctimes de violència de gènere i set pisos d'acolliment amb una mitjana de tres-quatre persones a cada pis.

Per altra banda, es garantia l'atenció telefònica i es feia seguiment de totes les persones vinculades als diferents programes, projectes i serveis per a persones en situació vulnerable o risc d'exclusió social.

Càritas també va posar en marxa, a nivell diocesà, un telèfon d'urgència amb servei de WhatsApp, per tal de garantir que les persones poguessin trucar, des de qualsevol municipi del bisbat, i manifestar les seves necessitats (en aspectes jurídics, laborals, d'habitatge, de suport als fills o simplement, d'acompanyament). En funció de la urgència, es derivava el cas a Serveis Socials.

Necrològica

P. Mateu
Trenchs i
Verdaguer, SchP

Nascut a Terrassa l'any 1942, fou alumne de l'Escola Pia. Religiós escolapi amb el nom afegit «de la Verge dels Dolors», féu la primera professió en 1958. Sacerdot en 1965.

Exercí a Vilanova i la Geltrú i a Olot. Entre 1976 i 1995 és destinat al Senegal, on dirigí una escola. Allà es va convertir en un dels promotors de l'ús del diolà, una llengua regional a la qual va adaptar els textos litúrgics i en féu un diccionari.

De retorn, fou destinat a les comunitats escolàpies de Barcelona, Sabadell, Balaguer —des d'on va atendre el santuari de la Pietat d'Igualada— i finalment Mojà, on era molt estimat. Havia compost diverses sardanes. Estava adscrit a la parròquia de Santa Maria de Mojà i era membre del Consell del Presbiteri en representació dels religiosos.

Morí dia 3 de maig a Manresa, a l'edat de setanta-vuit anys. Al cel sia.

Nissan: secundem les accions que busquin solucions justes

Nota episcopal

L'empresa automobilística Nissan tancarà les seves factories de Zona Franca de Barcelona, de Montcada i Reixac i de Sant Andreu de la Barca. Aquest tancament afecta moltes persones del nostre entorn, amb l'acomiadament de més de 3.000 llocs de treball directes i una previsió de més de 20.000 d'indirectes.

La Conferència Episcopal Tarraconense ha emès un comunicat en què diu que no ignora «la complexitat del problema, però sí que expressem la nostra solidaritat amb les persones afectades i confiem en l'èxit dels esforços realitzats

conjuntament. Secundem totes les accions que, respectant els drets de tots i per mitjans pacífics, es duguin a terme a fi de buscar solucions justes en el marc del bé comú».

Els bisbes afegeixen que «cal fer un esforç per part de tots per mantenir les fàbriques allà on són i buscar noves oportunitats perquè aquestes puguin consolidar-se i sostenir-se».

En un dels punts del comunitat s'afirma que «avui és més necessari que mai que la iniciativa privada i la pública vagin colze a colze per fer possible un nou ressorgiment econòmic i social».

Vativisión, un «netflix catòlic»

El proper dia 8 es va posar en marxa el canal VatiVisión, una plataforma de distribució en *streaming* de pel·lícules, sèries i documentals, a l'estil de la popular plataforma Netflix, que seguirà una línia editorial catòlica, una iniciativa de laics, amb la benedicció del Vaticà.

La plataforma, que aspira a operar mundialment per distribuir continguts audiovisuals en línia per a televisió, ordinadors, tauletes i telèfons mòbils, funcionarà inicialment a l'Argentina, Brasil, Colòmbia, Filipines, Mèxic, Itàlia, Polònia i Espanya, en espanyol, italià, anglès i polonès.

Tres temes, cultura, art i fe, seran prioritaris per al projecte, que inclourà pel·lícules, sèries i documentals.

Per a accedir a la plataforma no es requereix una subscripció; la fórmula serà la de pagar per cada contingut vist a través dels sistemes digitals habituals.

Presentat al Papa el projecte Manresa 2022: 500 anys de l'arribada de sant Ignasi

L'any 2022 es compliran 500 anys de l'arribada de sant Ignasi de Loiola a Manresa, una efemèride que és l'eix d'un projecte de desenvolupament de la ciutat, en marxa des de fa anys.

L'estada a Manresa

Ignasi de Loiola va baixar a peu de Montserrat a Manresa; era l'any 1522. Hi va passar onze mesos, un temps d'importància cabdal per a la seva vida i per a la que més endavant seria la Companyia de Jesús. El seu lloc privilegiat de pregària va ser la Cova. Es tracta d'una balma sobre el riu Cardener excavada per l'erosió fluvial de l'època terciària, al voltant de la qual s'aixeca l'actual Centre d'Espiritualitat.

L'estada de sant Ignasi a Manresa —molt més llarga del que era previst— té un gran relleu en la biografia i l'obra del sant. Segons relata ell mateix, va ser en aquesta ciutat on va tenir les experiències místiques i espirituals que el van inspirar en la redacció de la seva obra principal, els Exercicis Espirituals, un mètode de recerca de la voluntat de Déu, un ajut per a orientar la pròpia vida segons Déu: «en tot, servir i estimar».

El projecte Manresa 2022

El Pla Director del projecte de Manresa 2022, 500 anys de l'arribada del sant a la ciutat, contempla la ciutat com el punt de partença de la història d'Ignasi i de l'orde que va fundar. Per això, la base d'aquest relat és «Tornar Ignasi a la ciutat»; és a dir, fer que la figura d'Ignasi torni a tenir, a Manresa, la presència i el reconeixement històric que va tenir, i fer que els visitants el retrobin en la seva estada a la ciutat (més enllà

del relleu que té la Santa Cova com a icona del sant de Loiola).

En la presentació del projecte es diu: «volem aprofitar l'oportunitat que ens brinda aquesta commemoració històrica de relleu mundial i, seguint l'exemple del pelegrí que va transformar la visió de l'Església i del món, renovar la imatge que tenim de la nostra ciutat i la imatge que oferim al món. Partint de les arrels ignasians de fa cinc segles, hem de potenciar tant el llegat patrimonial com els valors ignasians originals». Això ha implicat i seguirà implicant una sèrie d'inversions, de millores, de conservació del patrimoni ignasià, per tal de revitalitzar l'oferta turística de la ciutat a l'entorn de la figura de sant Ignasi.

Presentació del projecte al Papa

El papa Francesc va rebre el proper dia 6 de juny en audiència privada una delegació de l'Ajuntament de Manresa, encapçalada pel seu alcalde, Valentí Junyent, i el pare superior de la Santa Cova, Lluís Magriñà, per conèixer els detalls del projecte Manresa 2022.

El Sant Pare, segons fonts municipals, va considerar molt interessant el projecte Manresa 2022, especialment en un moment de transformació profunda en tots els camps, i ha considerat molt positiu conèixer els detalls del projecte Manresa 2022.

En resum, van convidar el Papa a visitar Manresa l'any 2022, i Francesc no ho va pas descartar.

Recuperant la normalitat d'un curs ben diferent

Romà Casanova, bisbe de Vic

El mes de juny de l'any 2020 va arribant a les acaballes. Per a molts estudiants —però no solament per a ells— el curs ha estat ben diferent del dels altres anys. Tres dels nou mesos lectius no hi ha hagut presència personal a les aules i, en el millor dels casos, han pogut seguir de manera telemàtica les classes. En tots nosaltres hi ha el desig de retornar a la normalitat.

Aquest diumenge, 21 de juny, ordenaré, si Déu vol, de diaca un seminarista de la nostra diòcesi. Aquest fet és un senyal clar d'aquest desig de retorn a la normalitat. És normal que, durant els seus estudis, el qui va camí del sacerdoci rebi en els temps apropiats els ministeris laicals i l'ordenació diaconal, a fi de ser cridat després a rebre el sacerdoci mitjançant l'ordenació presbiteral. Dins aquest retorn a la normalitat, Lluís Vidal i Buixeda rebrà l'ordenació de diaca a la seva ciutat natal, Igualada.

L'ordenació d'un diaca és un moment propici per a insistir en la necessitat de sacerdots

Aquest fet, juntament amb tants d'altres arreu de les parròquies del nostre bisbat, ens ajuda a prendre consciència de la normalitat que volem viure, exercint el nostre dret i deure de celebrar els sants misteris, així com de formar-nos més i millor en la nostra fe i fer les obres pròpies de servei i de caritat a favor dels germans.

Hi ha, però, una normalitat que no depèn pas de les autoritats, sinó de nosaltres, els membres de les comunitats cristianes de la nostra Església de Vic. Em refereixo a la normalitat de les celebracions en les parròquies i altres comunitats. En aquests dies, amb diferents ritmes de retorn a la normalitat s'ha fet palesa, a causa de l'edat

avançada de la majoria dels nostres sacerdots, la dificultat per a atendre sacerdotalment totes les necessitats de celebracions i cura pastoral.

L'ordenació d'un diaca en camí vers el sacerdoci és un moment propici per a insistir en la necessitat dels sacerdots per al servei de les comunitats cristianes, per al servei de tantes persones que necessiten els sagraments i la paraula vivificant, de tants de cors que cerquen el sentit de la vida. Som en un moment intens de necessitat evangelitzadora. Les nostres comunitats no poden restar passives esperant el sacerdot que els ha de servir i que ho haurà de fer tot; no és pas moment de passivitat, sinó d'evangelització activa, de sortida missionera, com diu tantes vegades el sant pare Francesc. L'evangelització i les vocacions sacerdotals han de ser preocupació, treball i oració per a tots nosaltres.

